

Výprava Společenstva kreténů do Mordoru

aneb

Zápisky z výletu na Eurofest XJR, Chorvatsko 2014

Tak jak to vlastně začalo? Kdo vlastně přišel někdy koncem loňského roku s informací o evropském srazu XJR nevím. No ať to byl kdo chce, od začátku mi bylo jasné, že to musím vidět a zažít.

Uteklo to rychle, je tu poslední květnový den, mám sbaleno, nový bajk, nové kufry, týden dovolené s kamarády – co si více přát.

Vyrážíme s Mrožíkem a bráchou na Transalpu v 11hod., v Pohořelicích se přidává Raďas, ještě kafičko u mě v práci a už přejíždíme rakouské hranice. Trasa na Krems ubíhá i přes pohodové tempo rychle, v 15 hod se sjíždíme u benzinky BP. Tým je doplněn o 3 bratry slováky vedené vajdou Mirem, dále dorazili Hrubani, Jonatán a Pedros.

Nebe se mračí, vyrážíme a ještě v Kremsu na nás padají první kapky. Jako obvykle vedu skupinu a nechávám se vést svojí navigací. Leje jako z konve. Na navigaci vidím prd, takže blbě zahybám, ale vyjíždíme z deště, takže to neřeším a valím dál a čekám až ten bazmek najde novou trasu - nenašel. *(Pozn. cenzora: Když jsem se mistra úplně promočený ptal, kam že to, do prdele, jedeme, v klidu odvětil: „Ty vole, mně už ten bazmek přepočítává trasu asi 20 minut, tak jedu tam, kde neprší ... ?!? ☹)*

Po chvíli za sebou vidím jen jednu motorku, otáčím, po cestě už stojí Hrubani s Mrožíkem. Ok, vracíme se a ke všeobecné radosti vjíždíme znovu do toho deště. Už je mi jasné, že mně všichni pochválí, pouštím dopředu Hrubana a svižným tempem dojíždíme po šesté k Siegi do Mooshubenu.

O večerech u Siegi by se daly psát romány. Je to jako vždy – super servis a super atmosféra. Sami si čepujeme pívko, sami píšeme čárky, obsluha jen nosí dobroty. Většině z nás stačí skvělý pstruh, labužníci si přidávají dezert (vídeňský řízek a žebírka). Vítězem večera se stává Paľo na TDM se svými 16 pivními kousky na lístku. *(Pozn. cenzora: Siegi to ráno úplně všem hostům dávala k dobru větu: „Mein Gott, sechzehn Biere, das ist ein Katastrofe“ ☹)*

2.den

Chudší o pár desítek ojíro vyrazíme po 9.hodině směr Slovinsko, dnešním cílem je Metlika-Podzemelj, což je dědinka na hranicích Slovinska a Chorvatska. Navigace říká něco o 400km – uvidíme. V Mariazellu zůstali jen tradiční spáči - Mrožík s Radasem, ale to se neřeší, jejich tempo je jiné, chceme řadit i jiné kvality než 2,3.... *(Pozn. cenzora: Už vím, proč najedeme s Radasem na zadní gumě polovinu kilometrů než Hruban Páč gumou i brzdíme, ale zase nepotřebujeme měnit brzdové destičky ☺)*

Jedeme (5x XJR,TDM, Fazer, Transalp) směr jih po Mariazellstrasse č.20 a projíždíme první nádherný průsmyk v Rakousku. Zásadně se vyhýbáme dálnicím, jedeme svižným tempem a užíváme si nádherné a čisté silnice. V Kapfenbergu jedeme doprava na silnici č.116, která slouží jen k tomu abychom se dostali do Knittelfeldu, kde odbočujeme směr Zeltweg (bývalý okruh F1). Za Zeltwegem najíždíme na silnici č.77, směr Koflach, která se pro mě osobně stala absolutním vítězem letošní hitparády silnic. Nádherná cesta plná zatáček vede krásnými horami až na průsmyk Gaberl ve výšce 1551m n.m. Je tu nulový provoz, sem tam proletí motorka v protisměru. Rakušáci v plechovkách si k přesunům užívají dálnic – a to je dobře. Uprostřed nirvány si dáváme obídek (nic moc) v gasthausu na vrcholu průsmyku. Kontroluju bráchovy nové Bridgestone – je to ok, poser proužek je pryč, stupačky odřené, no vidíš – a pak že to na enduru nepůjde ... a zase šviháme dolů. Pokračujeme na jih a za chvíli se blíží Slovinské hranice u Dravogradu. Všichni máme suché nádrže – ale všem doporučuju počkat až do Slovinska, kde bývá tradičně nejlevnější benzín. Tankujeme tedy jen „na dojetí“ a ve Slovinsku zažíváme u pumpy první šok. Benzín je tu o 0,1Eur dražší než v Rakousku! Zase mi všichni děkujíNo nic „Za dobrotu na žebrotu“už vám radit nebudu. *(Pozn. cenzora: To máte za to, že jste Eine spekulanten bande My s Radasem jsme to moc v té rychlosti neřešili ... ale pozor, na rezervu jsem najel 70 km v Radasověm tempu ... kura a to jsem měl dříve sevřené půlky již při 30 km od přepnutí kohoutu ... ☺)*

Slovinsko projíždíme „po červených“ a je to celkem nuda. Trasa Dravograd, Celje, Krško, Novo Mesto - občas pár zatáček, ale většinou velký provoz a začíná být vedro. Poslední úsek z Nového Města do Metliky už jsme pěkně unavení a tak si ani tolik neužíváme zajímavé „tratě“ kde je to konečně zase zatáčka na zatáčku.

V 19 hodin přistáváme v kempu ve vesničce Podzemelj a máme toho pro dnešek po 450 km celkem dost. V kempu nás vítá sympatická Petra, která jak se později dozvídáme provozuje kemp se svým bráchou. Máme tu zabukované 3 mobilhoumy. Oblétují nás jako zvláštní návštěvu a za chvíli už ležeme místní

pivo a nesou nám steaky a pstruhy a čevabčiči a tak. S pivem to nepřeháníme, protože nás konečně dohnalo naše servisní vozidlo s mým synkem za volantem a plným kufrem zásob. Narážíme první bečku Radegastu 12° a říkáme si, že život je krásný....

3.den

Co se zdálo večer nemožné se skutečně podařilo – Raďas a Mrožík procitli brzy ráno (cca 8,30), takže jsme v 9 všichni pohromadě u snídani za luxusních 5E/ks. Poděkujeme milé Petře za super servis a jdeme balit. Kolem 10. hodiny kupodivu opět všichni pohromadě vyrážíme na hranice. V plánu tam máme přijet pohromadě a vzbudit takový rozruch, aby si nevšimli přeloženého Superba, co táhne výfuk po zemi. Podávám celníkovi pas, kukne mi do ksichtu v helmě, sundat ji nemusím, prej ok, je to profík ..., tak jedu To samé ostatní a nad autem se nikdo nepozastavil. Evidentně se ještě probouzeli do krásného dne a nechtěli si kazit ranní kafičko

Za celníci se loučíme s rychlíky a vyrážíme na posledních 300 km k moři. Raďasa skutečně asi po 20 km ztrácíme, ale ne kvůli rychlosti, spolu s Tomem blbě odbočili. Čeká je cca 100 km navíc, ale za to horší cestou.... *(Pozn. cenzora: Tak sprostě jsem Raďaska, až jsme se opět potkali, mluvit ještě neslyšel ☺)*

My jedeme směr Karlovac, Plitvička Jezera, Zadar. Do Karlovače samé krásné zatáčky, je to celkem nářez... Za Karlovacem si moje navigace opět vybírá

slabou chvilku, míjím odbočku, tak jedeme na jih místo na východ. Ukazuje mi to furt odbočit vlevo, ale čekám až to bude dle mého soudu slušná silnice. Nakonec po cca 20 km odbočuju vlevo do hor, kde nás čeká pár desítek km horizontů a zatáček (bohužel některé plné šterku) a fajnového chorvatského bílého asfaltu. Grip je takový (tak špatný), že dokážu protočit zadní ještě na trojku

No zvládli jsme to. Já jsem si to užil. Kupodivu to nesesdlo našim enduristům. TDM i Transalp jeli párkrát bokem ze zatáčky, Paľo na TDM si zkusil i plnohodnotný highside, naštěstí s dopadem zpět na motorku.

Najíždíme zpět na silnici č.1, Plitvička jezera a nasazujeme opět velmi svižné tempo. Blížíme se k Plitvičkám a v hospodě u cesty vidíme stát Raďasovo a Tomovo XJR. Dávame kafčo a valíme dál, ve skupině nám chybí jen rychlík Pedros, který je už někde daleko vepředu. Jediný nemá totiž na motorce navigaci, řídí se selským rozumem a mapou na nádrži, takže nikde nekufruje při výběru „optimálních“ tras. No co, my jedeme dál podle navigace - pokrok nezastavíš *(Pozn. cenzora: V jednu chvíli nám rozzuřený Raďas chtěl všem sešrotovat naše technicky absolutně dokonalé navigace s OGM mapami zdarma ☺)*

Kousek za Plitvičkami máme možnost zjistit, jak se v Chorvatsku opravují cesty – za plného provozu, samé bagry, totální offroad. Enduristi ožívají a my ostatní se táhneme v oblacích prachu. Naštěstí to po cca 10 km končí a můžeme zase „zatopit pod kotlem“. Mám štěstí - lepší se na mě plechovka se zaměřovačem na chladiči. Přichází nádherná čtyřproudovka přes kopce s dokonalým povrchem. Drtím 180 po uchu, adrenalin mi stříká z uší, bože, jak je to naložené XJR krásně stabilní Medvěd je v nedohlednu, bohužel i spolujezdci. Na chvíli zastavuji, sjíždíme se a pokračuje běžné tempo (110-130). *(Pozn. cenzora: To jsme tam byli i my s Raďasem?? Na 110 my se rozjíždíme ☺)*

Za Gračacem zastavujeme nad údolím a kocháme se výhledem na 50 km. Dělán fotky a rychle zpět na bajk, je tu vedro jak v sauně. Sjíždíme po silnici č.27 do Obrovače, ze kterého vedou prudké serpentiny po vyfrézované cestě. Motorka se smýká, takže volíme pomalé tempo (dnes už vím, že to bylo prej špatně, bratři Chorvati nám vysvětlovali, že se nemáme nechat zmást pohybem motorky, to že to cuká vlevo vpravo prej musíš překonat, ve skutečnosti to jen poskakuje na vyfrézovaném povrchu ALE neuhne....takže držet plyn a užívat si.....). Realita je taková, že postupně ztrácíme Slováky i Raďase. Když už to trvá půl hodiny a nikdo nejede, otáčíme a jedeme se podívat, kdo v těch serpentínách lehnul. Kupodivu nikdo. Za chvíli potkávám v protisměru XJR,TDM, Fazer – bratia prej špatně odbočili (dodnes nevím kam, když to vedlo furt rovně...). Raďas je též v pr...., potkáváme ho až za hodku v kempu. Prej hledal Slováky No dobrý, hlavně že našel ten kemp.

Jsme v cíli. Sláva!!! Biograd na Moru.

Cedulka XJR Fest nikde, no naštěstí vidím XJR s německou poznávačkou, které nás protahuje městem až do kempu. Jsme tu, vyřizujeme formality, zdravíme se z projíždějícími bikery a parkujeme u našich mobilhoumů. Auto už je tu taky, takže máme naraženou bečku dřív, než vybalené kufry a pánové Pilsner s Urquellem nám pomáhají vše ostatní v pohodě řešit.

Sousední chatičky obsadily rodiny holandských cyklistů – je nám jich opravdu a upřímně líto, chudáci neví, co je čeká. Na dotaz, do kdy tu budou, odpovídají, že do konce týdne. No nevím, proč změnili ve středu názor a odjeli ☺

Za 2 hod'ky není co pit, tak přichází na řadu sud č.2. Grilujeme, popíjíme a vítáme se se sousedy, s reprezentací naší vlasti to myslíme vážně, takže dnes piánko. Na dohled máme Italy, Rusáky a Poláky. Zajdu pozdravit organizátory a zvu všechny kolem k nám na návštěvu.

Netrvá dlouho a už se kolem naší pivní centrály motá mrak bikerů. Nejdivočejší je Ital jménem Diego (na fotce jsem mu přidal svatozář), později zvaný Cocolino (od slova cocaine...) a ještě později Stronzone (od slova stronzo...).

Radás postupně všechny přelécuje svojí zelenou. Neušetřil nikoho. Italská parta je naladěná stejně a užíváme si spoustu randy, přestože se s nimi skoro nikdo nedomluví. Diego je v tranzu, tančí na stole a postupně nám zdemoluje jednu lavici a gril. Nikomu to nevadí – dnes nic neřešíme...

Je půl druhé, když ve ztichlém letovisku plném spořivých rodinek, předvádí Diego řev paviána. Nechá toho, až když si všimne uniformovaného policajta, který přišel jistě jen tak na kus řeči. ☺

To si vyložil Jonatán jako pokyn k předvedení svého excelentního páva. Policista nechápe, co je to tu za zoologickou zahradu. Věť „Jeste li normalni?“ naštěstí nerozumíme, takže po čase zklamaně odchází. Tady autoritu dnes určitě nezíská...

Postupně to padá na zem jako hrušky a večerní zábava utichá. Diego se ještě porve s Polákem, což nám nevadí. Ale to už je jen drobná epizoda dnešního večera, plného inteligentní zábavy s kamarády naladěnými na stejnou vlnu.

Raďas zkoumá mrtvolu kolem, zvláště jeden Ruský bratr ho zaujal schopností vyčurat se vleže *(Pozn. cenzora: Omluvou pro Rusa je, že byl asi hodinu v péči našeho psiska Jonatána, který do něj lil jednoho panáka Tatranského čaje 72% za druhým ... Nezpoutaný Diego zhasl až po speciálním lektvaru našeho psího barmana, sestávajícího z 2 cl výluhu z papriček Habaneros dolitého 3 cl Tatranského čajičku ... ☺)*

4. den

Je 9.30, většina srazových účastníků odjíždí na prohlídku vodopádů Krka. Většina účastníků našeho večírku ještě spí, Raďas ještě nespí, umývá si motorku a postupně nás všechny budí a nutí pokračovat ve večírku. Snídáme chleba se sádlem a cibulí a Raďas jde o půl dvanácté za největšího vedra konečně spát. Hlavní bod dnešního programu je vaření hovězího guláše. Chystám maso, Jonatán smaží cibuli, a přesně v okamžiku, kdy dáme maso do kastrolu a začne to všude vonět, procitá Mr.Šéfkuchař Buchta a dozoruje celou akci.

Kecáme se sympatickou Lorenzou od vedle – nemá rodinu, ale o to raději sedí na žlutém XJR a jezdí po Evropě. Jinak se za celé odpoledne neukázal nikdo. Podezřelý klid. K večeru se probírá Diego a jede si nakoupit do města pivo. Nikdo nechápe proč, když před naším mobilhoumem stojí ještě dva plné sudy – je to fakt magor. Na zpáteční cestě z marketu kandiduje na kokota eurosrazu, když mu balík piva sklouzne v zatáčce z nádrže, zablokuje řídítka a háže pěknou držku. V tričku a žabkách, naštěstí v malé rychlosti.... To ho však nijak neodradí od toho, aby večer zase sedl na bajk a jel za „babama“ do Biogradu

Dnes to bude klidnější, přepínáme na bečku č.3, tlačíme vynikající guláš a užíváme si klidného večera. Ze sousedů se dnes nedostavil nikdo. Že by se báli...?? ☺

Ztichlým kempem se nese Mrožíkovo "Jawohl, Jawohl, Ich liebe alkohol"...

5.den

Dnes je na programu focení v Biogradu před radnicí a krátká vyjížďka do Zadaru. Program začíná v 10.30, takže tentokrát vše v pohodě stíháme. Jede se nalehko, ve srazových tričkách za mohutné asistence místní policie. Vepředu a vzadu policejní Oktávka se zapnutýma majáčkama, plus policajt na motorce, který blokuje křižovatky. Připadáme si jak vládní delegace

Pajo, hlavní organizátor akce.

V přístavu žereme vynikající zmrzlinu a fotíme a fotíme. Přesun a focení v Zadaru probíhá stejně. Navíc s menší procházkou po historickém centru.

Zpátky se naše skupinka rozděluje, lenoši jdou relaxovat do kempu, turisté (*Pozn. cenzora: Plus Rad'as s Mrožíkem*) se jedou projet na ostrov Pag.

Scházíme se kolem šesté, popíjíme pivo a víno a probíráme zážitky dne. Návštěvy z jiných delegací jsou sporadické, Ruska si stěžuje, že se jí první den ztratil její Rusák. Není divu, umřel nám tu na zídce a nebylo ho pak dva dny vidět.

Večer je společná večeře v místní restauraci těsně u pobřeží, na kterou každý přispíváme 15E. První chod jsou špagety s mořskými potvory, pak je raut s

různými druhy grilovaného masa a salátů, na závěr vynikající dezert. V ceně jsou i 2dc červeného vína. Sorry pražáci - ale s Mělníkem se to nedá srovnat...

Při odchodu na večeři zamyká Lenka domek v dobré víře, že už jsou všichni pryč. Za chvíli se ozývá zoufalý křik zamknutého Pedrose, který už se viděl bez večeře. *(Pozn. cenzora: Hladovec nakonec vyskočil oknem ... ☺)*

Po cestě do hospody řešíme, jak nazvat kokota srazu, kdyby to byla ženská, ale nechceme být sprostí k holkám, tak to vyšumí....

Po večeři se rozjíždí volná zábava, ke které hraje vynikající kapela klasické rockové fláky. No nic, přihřáté kolečko na parketu dělat nebudeme, takže odcházíme zpět na naši základnu, kde na nás čeká vychlazená Plzeň, pro měkoty víno a pro chlapáky puškvorec....

6.den

Včera jsme se rozhodli, že obětujeme nějakou tu Kunu a pojedeme s celou eurofest bandou na okružní plavbu lodí kolem ostrovů Kornati. Na loď jdeme pěšky z kempu, poslední přichází Mrožík ... a můžeme jet. Po 3 hodinách plavby kolem šutrů a ostrůvků co trčí z vody (celkem nuda) připlouváme k největšímu, kde je dokonce jezero, údajně se tu natáčel Poklad na Stříbrném jezeře s Apačem Vinětou a Oldou Šetrným. Všude se tu plantají osli, musíme si dávat pozor kam (a do čeho) šlapeme. Voda je tu slaná a hezky teplá, takže se všichni koupeme. Mrožíkův vstup a hlavně výstup z vody baví nás i přihlížející cizí turisty. Při jeho váze ho prý ty kamínky tlačí jak žiletky. Nakonec během akce padá zpátky na záda do vody. Jak si při tom odřel břicho nechápeme... No prostě pro mrože toto prostředí není dimenzováno, mají v genech jen tak sklouznout po břuchu do vody a to tu nejde... *(Pozn. cenzora: Kura nechápu, jak někdo může chodit bos po jehlách a žiletkách a ještě si to užívat ... příště si nechám na nohou ty sandály, co jsem opustil na břehu, abych nebyl za „troubu“ ☺)*

Zoo u jezera Mir (*Pozn. cenzora: ... banda oslů a ve vodě mrož ☺*)

Další atrakce je vyhlídka na skály "kako u Doveru". Bohužel je nevidíme, protože po cestě je hospoda, kde se musíme schladit. Mrožík to jde nakonec obhlédnout, my dáváme raději pivko a za půl hodky jdeme za doprovodu místních oslů k lodi. Lodka je ready, všichni už toho mají dost, poslední přichází Mrožík, a můžeme jet. (*Pozn. cenzora: ... ještě, že mně máte, guys ... tady je to foto ☺*)

Čekají nás další 3 nudné hodiny plavby zpět. Různě pospáváme po lodi, z letargie nás vytrhuje až kapitán lodi, který mimochodem celou dobu plavby tam i zpět nezavřel hubu a furt něco žvanil do mikrofону. Mimo řízení lodi, je to asi profesionální moderátor/animátor, což dokazuje tím, že rozjždí volbu Miss výletu. Slečnám i paním jsou rozdána čísla, namátkově je vybrána i porota. Mívám na tyto akce štěstí, a proto jsem vybrán jako porotce. *(Pozn. cenzora: Chybělo málo a byl jsi vybrán jako soutěžící ... ☺)*

Jsem plně objektivní a proto dávám jediné zástupkyni ČR plný počet bodů ve všech disciplínách. Nakonec vyhrává blondátá Ruska (měla sice škaredé nohy, ale hezké tričko....) a dostává první cenu - flašku vína zabalenou v alobalu. Jestli to bylo to stejné, co jsme dostali k obědu, tak není o co stát. Naše zástupkyně získává bronzovou medaili, večer to oslavíme.

Po návratu z výletu zvažujeme - dáme si pivo... nebo ...pivo? Ok, je vedro, tak si dáváme pivo a lehkou večeři (4kg hovězích steaků). Je to poslední večer, takže беру litr slivovice a za doprovodu Lenky a Raďase obcházíme účastníky zájezdu s programem: "last shot to say hello" (poslední panák na rozloučenou). U některých domků to pěkně žije, slivovička jde z ruky do ruky, na oplátku musíme koštovat místní datlovicu, borovičku a medovicu. Zpátky bereme na pivo zástupce Německa. Chlapi jsou z našeho P+U nadšení. Němec Eagleman, šéf germánské XJR grupy, líčí historku, jak srazil na bajku orla. *(Pozn. cenzora: ... a než to zjistil, na žebrech válců se mu po cestě pěkně ugriloval ... ☺)* Přicházejí také Italové a nalévají všem pravé italské espresso. Diego se učí různé důležité české fráze, za chvíli nadšeně běhá po kempu a vykřikuje "honimpéro, honimpéro ..." *(Pozn. cenzora: ... a Němce jsme učili zpívat známou německou písničku „Franto, du bist mein grosse buzeranto ...“, které vůbec nerozuměli ... ☺)*

Poslední párty pokračuje do 3 hodin, kdy nás přichází opět „pozdravit“ ostraha kempu.... Jonatán už dávno chrápe, takže tentokrát se to obejde bez křiku nadřazeného páva *(Pozn. cenzora: ... kterého šuká ještě víc nadřazený pavián ☺)*.... Dopijíme poslední bečku a jdeme spát.

7.den

Tak je to tady, akce končí, balíme a postupně se rozjíždíme směrem k domovu. První odjíždí (v 6.30) vajda Miro, kterého čeká ještě další týden dovolené u alkoholických přátel v Bosně a Hercegovině. Honimpéro se vrací z párty, tak se s ním loučíme.

V devět startuje pražská sekce, my ostatní v klidu snídáme, uklízíme, balíme auto a motorky.

V 11 vyjíždím já s bráchou, půl hodiny po nás rychlíci Raďas s Mrožíkem. Trasa je daná, po pobřeží cca 100 km a pak směr Karlovac, a dál napříč Slovinskem, sraz v Dragovaru na hranicích s Rakouskem.

Jedu s bráchou v klidném tempu, místo po pobřeží nás to zavedlo na ostrov Pag, který vede souběžně s pevninou. Kousek po odbočení na Pag nám blikají protijedoucí auta, zpomalujeme, vidíme místní chytače s radarem, naštěstí zaměřeným na opačnou stranu. V dálce vidíme dva motorkáře, tak jim zuřivě signalizujeme aby zpomalili. Borci nám mávají jak blbí, myslí si, že je zdravíme. Až přejedou, tak mi dochází že to byl Raďas s Mrožíkem ... Kde se tu vzali nechápeme, valíme dál. Měřiči byli tentokrát úspěšní a Raďas platí 250 Kundíků pokutu. Mroža nechali jet i když jeli spolu stejnou rychlostí. Asi se ho báli....

Na konci ostrova čekáme půl hodky na trajekt a za dalších 20 min už to drtíme po pevnině. Užíváme si super zatáčky pobřežní silnice. Chorvatští bratři nelhali, je to tudy mnohem lepší než vnitrozemím kolem Plitviček. U Senje odbočujeme do vnitrozemí a dáváme si pauzu. Za 5 minut slyšíme vytočené bajky, Raďas s Mrožíkem jsou tu. Vyměníme si zážitky a valíme směr Slovinsko. Kupodivu se takto sjíždíme ještě dvakrát a do Slovinska vjíždíme kolem 19 hodiny současně. Původní plán přejet Slovinsko rušíme a ubytováváme se v kempu Podzemelj, kde jsme spali při jízdě na sraz. V místní restauraci se navečeříme a do dvou dopijíme zbylé 3l vínka a pokušujeme.... *(Pozn. cenzora: Mrožík dopíjí rum s nejdražší coca colou na světě, kterou si v místní zavřené restauraci zakoupil za deset éček ... ☹)*

8.den

Dělám poslední foto, Raďas - úsměv

Slovinsko si tentokrát dáváme trochu jinou cestou a užíváme si zatáček. V Dravogradu jsme kolem 2 odpoledne. Za zmínku stojí silnice č.69, směr Deuschlandsberg, na kterou odbočujeme těsně za Rakouskými hranicemi. Jedeme super zatáčkami, plnými cedulí upozorňujícími na havárie motorkářů. Všude potkáváme bikery, kteří se tu sjíždí z širokého okolí. Asi místní Buchláky...

Míjíme 2x chytače s radarama, vše bez ztráty kytičky. Je 16 hodin, vedro jak San Pedro, tak se rozhodujeme pro zrychlení přesunu jízdou po dálnici. Valíme na Graz, dálnice je rozpálená jak pec, i ve 150-ti ze mně tečou litry potu....

Doma jsme večer a sranda končí.

Fakta z akce:

Přijelo cca 100 XJR, kolem 150 lidí, 43 chatek, zastoupené země: Chorvatsko, Itálie, Německo, Polsko, Česko, Holandsko, Maďarsko, Anglie, Rusko. *(Pozn. cenzora: ... a vajda Miro zo Slovenska)*

Byl to v pořadí sedmý XJR Eurofest, čímž se uzavřelo kolečko zúčastněných zemí a hledají se noví pořadatelé - přijeli jsme tam tedy v pravý čas, nejčastější otázka byla : "Next year in Czech?" Po našem vysvětlení, že na příští rok je to na nás moc rychle, jsme se dohodli na 2016. Takže vážení - máme/máte se na co těšit - ve 2016 budou 3 srazy XJR ... ☺

Hlavní osoba Eurofestů : Captain Caveman - borec z UK, všude na fotkách je to ten na invalidním vozíku. Srdcař z Londýna, kterého neodradila ani nehoda a dál se se svou maličkou ženou účastní a organizuje podobné akce. Organizoval první Eurofest v Paříži a poslední v Anglii.

Vedoucí organizátor letošní akce: Pajo, jeho bajk byl asi nejvíce foceným strojem. Je to XJR 1200 v reflexních barvách (přátelé, jen ty přední Ohlinsy stojí v sadě 3750 EUR...).

Jelo nás jedenáct na 10 motorkách, z toho 7x XJR (+doprovodné vozidlo).

Za zmínku stojí zajímavé názvy měst a vesnic v Chorvatsku: moc se nám líbil KALIČ, zaujala STARA MOJA, ale nejlepší byl ONDIČ či MERDALNICA.

Nejlevnější benzín na cestě byl za 1,38E což je lehce nad naše ceny - tzn.nemáme si na co stěžovat, většina Euro bikerů musí kupovat draž.

Vezli jsme si: 4kg špekáčků, 2kg slaniny, 4,5kg hovězí kližky na guláš, 9kg steaků z amerického hovězího, 180l piva, cca 10l kořalky, 0,3l puškvorce Nezbylo nic - kromě pár litrů kořalky - bo Raďas ma zakazane pit od doktora...

Zjistili jsme, že běžní lidé – příznivci XJR – neznají Jalapeños.... tzn.že to vždy probíhalo následovně: Host „co to je“, Raďas „okurečky,dej si“, Host „ok,

děkuji“, Rad’as „Smačnego“, host si kousne, spolkně první sousto, zrudne, zástava dechu, třes, hledá nealko na zapití – všude jen samý chlast...., cpe se chlebem, nadává do kurev, my mrtví smíchy, no prostě fajnová oduševnělá zábava

Kokot srazu - se zde nevyhlašuje - nevadí, bude to pro ně v CZ novinka. Kandidáti byli, jsou a budou. Zde nevědomky soutěžili Ital Diego, který se zvedl od čepovaného piva, aby si jel koupit plechovkové pivo, načež se vysekal.... ale nakonec ho asi trumfnul policista na Hondě NVT, který celou dobu na vyjíždkách asistoval. Když jeli na první vyjíždku, tak mu asi po 30km došel benzín....

Oblíbený dodavatel dílů pro tuning XJR: www.xjr-tuning.de (Jestli chceš vrazit do úprav cenu nového XJR - stačí vybírat).

Obdiv zasloužil Rusák na XJR (na fotkách to s tím tažným), který dal 3.600km za tři dny. Jeho baba nadávala, že jel celou cestu po dálnici a 180...

Pády žádné, krizovka jen jedna (Paľův highside), poruchy skoro žádné. Na mém XJR se pokazil tachometr (rychloměr se mi zasekl na 220-ti, otáčkoměr v červeném a dělá si to, co chce) a Mrožíkovi upadla za jízdy navigace – držák na kolo z Lidlu asi není ta pravá volba.... *(Pozn. cenzora: ... buzno, však ty ho máš taky ... ☺)*

Sečteno a podrženo - byl to jeden z nejlepších srazů XJR co jsem zažil.

Tak snad za rok v Berlíně.... A doufám, že nás bude víc !!!

Wrote by: Bezďa von Lukov

Censored by: Mrožík